

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

2. Devs Scientiarum Dominus Architecturâ Sacrâ instruit eos quos vocat ex
Nomine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46065)

ARCHITECTUS CHRISTIANUS. 59

rentem quoque Salomonis eadem Sapientia Dominus instruxerat qui filio quoque fuit magister. Nam cum David accepisset schemata & descriptionem universam Templi aedificandi, ipse deinde illa tradidit filio. libro 1. Par alip. xxviii Elegit te (David) Dominus ut edificares Domum sanctuarii: confortare, & perfice. Dedit autem David Salomoni filio suo descriptionem.

ARTICULVS II. DEUS SCIENTIARUM DOMINUS

Architectura Sacra instruit eos, quos vocat ex nomine

EXEMPLVM habemus in Beseelel. Ecce, inquit, vocavi ex nomine Beseelel. Quod explicans Glossa, His verbis, inquit, paterna Dei erga hominem illum voluntas exprimitur, plena humanitatis & pietatis. Itaque qui Deo cari in paucis, qui Numini peculiariter grati, qui eidem familiares, spirituali divinaque Architectonica impletuntur a Domino. Hæc enim et ejus generis plura significat loquutio illa, *Vocare*, aut *nosse ex nomine*. Sic Moyses magna erga Deum fiduciâ dicebat ad Domini num: *Principis, ut educam populum istum: & non indicas mihi quem missurus es mecum: præsertim, cum dixeris mihi: Novi te ex nomine, & invenisti gratiam coram me,* Exodi xxxiiii. 12. Ubi particula, Et, est causalis, quām recte resolvas hoc modo, id est, vel quia invenisti gratiam coram me. Cui deinde ipse Dominus: *Invenisti gratiam coram me, & te ipsum, novi ex nomine:* hoc est, es mihi gratiosus. Chaldæus, *Vocavi te ex nomine:* sensus est, te compellare nomine tuo sum solitus. Quemadmodum bonus Pastor ajebat se proprias oves vocare *nominatum* Joannis x.

LXXTA. Interpretes ita phrasim illam exponunt *οὐδαες παραπατας: novi te præter omnes: quod est id est ac melius te noui cæteris plus, gratia vales apud me, quam ceteri: At nonne*

Deus omnes novit æqualiter? nonne scientia infinita omnes æque comprehendit? nonne Deum nihil latere potest? ita est, si sit sermo de *Scientia seu notitiâ purè, spen- enlativâ*; at si practicam attendas, & illam signatè, quæ dicitur *Approbationis*, quosdam solum ea respicit, qui approbantur & diliguntur peculiariter, nempe, illos quos novit, & vocat ex nomine. Significavit igitur paræmiali phrasî illa Deus, Beseeleem sibi ceteris magis familiarem, uti & Moysem: quippe, quum non de facie tantum, nec monitu nomenclatoris ut solent Principes plerosque suos subditos nosse, sed de nomine neverit, vocaveritque, quod inter homines est maximè familiarium & conjunctissimorum. Sic Deuteronomii secundo scribitur. *Deus tuus benedixit tibi in omni opere manuum tuarum: novit iter tuum*: id est, approbavit, direxit, favit iter facienti, Chaldæus paraphrastice: omnia necessaria affatim suppeditavit. *Psalmus i*, eodem intellectu, *Novit Dominus viam iustorum: & altera ad Timoth. secundo, cognovit Dominus, qui sunt ejus, scivit, approbavit, dilexit.* Illos igitur donat Deus cælesti Architectura, quos amat eximie, & familiaritate sua prius est dignatus.

ARTICULUS III.

ARCHITECTUS CHRISTIANUS

Virtutibus prædictus,

QUONIAM proprium est Amoris divini, ut bonos dignosque diligat, & prius, si non sint tales, faciat est enim id ejus potentiae, in cuius manu sunt corda hominum, facile colligas, singularem constantissimamque voluntatem illam, qua fertur erga eos: quos ex nomine agnoscere, & vocare dicitur, consistere non posse nisi